

Vesperviering

vrijdag 26 april 2024

voorganger: Lidwien Meijer

lector: Gerarda Havermans-van Mourik en Yvon Westhuis

muziek: Wim van der Steen

camera: Jan Voorbraak

Muziek

Het is 17.00 uur: we steken de kaars aan.

Welkom en inleiding

Welkom aan u allemaal om samen de vesper te vieren.

Welkom ook aan ieder die met ons verbonden is en thuis meeviërt.

Een maand geleden vierden we hier geen vesper; het was die dag Goede Vrijdag. En na de stilte van verdriet volgde het Paasfeest.

De vreugde maar ook de verwarring om de Opstanding van Christus was groot bij de leerlingen. Ook wij delen in die vreugde, maar kunnen het ongelofelijke van de verrijzenis eveneens moeilijk bevatten. Lezingen in de periode tussen Pasen en Pinksteren getuigen van die emoties rond vreugde én ongeloof, van Thomas bijvoorbeeld.

Vandaag horen we de vergelijking van Jezus als de Wijnstok. Het gaat om de relatie tussen Jezus en zijn volgelingen: de wijnstok en de ranken.

Het beeld van de wijnstok was bekend in die tijd. De profeten gebruikten het al om het volk van Israël aan te duiden. Boven de toegang naar het allerheiligste van de tempel in Jeruzalem, was de wijnstok afgebeeld.

De evangelist Johannes zet dit beeld over op Jezus. Hij neemt de plaats in van het volk van Israël en Johannes laat Jezus zeggen: "IK ben de ware wijnstok". Daar staat hij, plaatsvervanger, Zoon van God, dienstbaar, gehoorzaam aan de wil van zijn Vader, de Wijnbouwer.

'Ik ben de ware wijnstok', een van de 7 Ik- ben vergelijkingen van het Joannesevangelie. De anderen zijn: ik ben het brood, het licht, de deur, de herder, de weg, de opstanding en het leven.

Jezus zegt: 'Ik ben de ware wijnstok' maar hij benadrukt niet zichzelf. Het gaat om de ranken die aan de wijnstok groeien. Ze brengen goede vrucht voort, als zij maar verbonden blijven aan de wijnstok. "Blijf in mij zoals ik in U blijf", zegt Johannes op poëtische wijze. Ranken die geen vrucht dragen zijn onnuttig; veel blad aan een rank is uiteindelijk maar schijn. Het gaat niet om het uiterlijk vertoon, maar om de vruchten als het resultaat van onze verbondenheid aan de wijnstok.

Laat de stem van God niet verstommen in ons leven. Met hart en ziel, in woord én daad verbonden blijven met Jezus en zijn Vader, dát is de weg die vrucht draagt. We delen dit samen vanmiddag, in deze Vesper.

Korte stilte

Lied: Zo vriendelijk en veilig als het licht *(Gezangen voor liturgie, nr. 570)*

Zo vriendelijk en veilig als het licht
zoals een mantel om mij heen geslagen
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht.
Ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen.
Dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen,
wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw Zoon besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zo waar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Openingsgebed

We bidden uit psalm 80 *(uit: Verzameld Liedboek, Huub Oosterhuis)*

*allen: Wees hier aanwezig, licht in ons midden,
wees onze heiland, dat wij herleven,
licht in ons midden, dat wij herleven.*

lector: Herder van Israël, hoor ons gebed,
Gij die Jozef leidt als een kudde,
Gij die troont op gevleugeld dieren,
gids en zegen van Benjamin,
laat onze ogen uw heerlijkheid zien,
wek uw kracht en kom ons bevrijden.

*allen: Wees hier aanwezig, licht in ons midden,
wees onze heiland, dat wij herleven,
licht in ons midden, dat wij herleven.*

lector: Er was een wijnstok in Egypte.
Die hebt Gij uitgegraven, voorzichtig,

andere volken hebt Gij verdreven
om hem te planten in hun grond.
Gij hebt voor hem de bodem bewerkt,
zo kon hij overal wortel schieten
en uitgroeien over het hele land -
en met zijn schaduw bedekt hij de bergen,
en met zijn twijgen de goddelijke ceders;
hij strekt zijn takken uit tot de zee,
zijn ranken tot aan de grote Rivier.

*allen: God van de machten, wees onze heiland,
wees hier aanwezig, dat wij herleven,
wees hier aanwezig, dat wij herleven.*

lector: Herder van Israël, hoor ons gebed.
Zie uit de hemel neer op deze wijnstok,
zoek hem weer op, en koester het stekje
dat Gij toch eigenhandig geplant hebt.

*allen: God van de machten, wees hier aanwezig,
licht in ons midden, dat wij herleven,
licht in ons midden, dat wij herleven.*

lector: Maar trek uw handen nooit meer af
van hem die Gij hebt uitverkoren,
de mens, de zoon van uw genade.
Maak ons nieuw en wij roepen uw Naam:

*allen: God van de machten, wees hier aanwezig,
licht in ons midden, dat wij herleven,
licht in ons midden, dat wij herleven.*

Lied: God bewaar mij (naar psalm 16) (Gezangen voor Liturgie, blz. 19-21)

*allen: God bewaar mij als ik mijn toevlucht bij U zoek.
Die ik mijn Heer noem staat mij voor ogen,
ik wankel niet, zijn hand houdt mij vast.*

cantor: Ik zeg tot de Heer: Gij zijt mijn Heer.
Gij gaat mij te boven, ik kan er niet bij
maar kies voor degenen die hier op aarde zijn zoals Gij.

*allen: Die ik mijn Heer noem staat mij voor ogen
ik wankel niet, zijn hand houdt mij vast.*

cantor: Niets wil ik weten van hen die betalen
met bloed en offer aan hun idool.

U zal ik erven, U mag ik drinken,
Gij bent mijn lot, vruchtbare grond.

*allen: God bewaar mij als ik mijn toevlucht bij U zoek.
Die ik mijn Heer noem staat mij voor ogen
ik wankel niet, zijn hand houdt mij vast.*

cantor: U zal ik loven, Gij die mij raad schaft,
stem in mijn binnenste, licht in mijn nacht.
Ik kom tot mijzelf en zonder angst leg ik mij neer:
Gij laat niet toe dat ik val in het niets.

*allen: Die ik mijn Heer noem staat mij voor ogen
ik wankel niet, zijn hand houdt mij vast.*

cantor: Gij zult mij leren te overleven.
Onder Uw ogen leef ik op.
Koesteren zult Gij mij in Uw hand.

*allen: God bewaar mij als ik mijn toevlucht bij U zoek.
Die ik mijn Heer noem staat mij voor ogen
ik wankel niet, zijn hand houdt mij vast.*

Evangelielezing - Johannes hoofdstuk 15, vers 1-8

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes.

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

“Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer.

Elke rank aan Mij, die geen vrucht draagt, snijdt Hij af;

en elke die wel vrucht draagt, zuivert Hij, opdat zij meer vrucht mag dragen.

Gij zijt al rein dankzij het woord dat Ik tot u gesproken heb.

Blijft in Mij, dan blijf Ik in u.

Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf,

maar alleen als zij blijft aan de wijnstok, zo gij evenmin als gij niet blijft in Mij.

Ik ben de wijnstok, gij de ranken.

Wie in Mij blijft, terwijl Ik blijf in hem,

die draagt veel vrucht,

want los van Mij kunt gij niets.

Als iemand niet in Mij blijft, wordt hij weggeworpen als rank en verdort;

men brengt ze bij elkaar, gooit ze in het vuur en ze verbranden.

Als gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven,

vraagt dan wat gij wilt en gij zult het krijgen.

Hierdoor wordt mijn Vader verheerlijkt,

dat gij rijke vruchten draagt;

zo zult gij mijn leerlingen zijn.

”Woord van de Heer -

wij danken God.

Gezongen acclamatie *(Gezangen voor Liturgie, nr. 600)*

Een schoot van ontferming is onze God.
Hij heeft ons gezocht en gezien.
Hij is ons verschenen toen wij in duisternis waren,
in schaduw van dood.
Hij zal onze voeten richten op de weg van de vrede.

Overweging

Ik ben de wijnstok, zegt Jezus in het evangelie van vandaag.
Dat is een mooi beeld. Van verbondenheid.
Jezus noemt zich de wijnstok. Zijn leerlingen die daaraan verbonden zijn, zijn de ranken, waar de druiven aan groeien. En zijn Vader God is de wijnbouwer, degene die overzicht houdt, die de wijngaard verzorgt, die snoeit met het oog op groei en bloei, op wat toekomst heeft, en die afsnijdt wat verdord is, wat geen toekomst heeft.
Het gaat dus om een echt, wezenlijk contact tussen de wijnstok en de ranken. Dit is wat Jezus vraagt van zijn leerlingen.
Je echt ergens aan verbinden is niet modern. Wij mensen zijn onafhankelijke individuen, hoor je ook nogal eens. We moeten onze eigen boontjes doppen en een ander nodig hebben wordt gezien als zwakte, als verlies.
De werkelijkheid is toch dat we onderling afhankelijk zijn. We hebben elkaar nodig, ons hele leven lang. We zijn immers allemaal verschillend. Er zijn allerlei taken op de aarde en daarmee vullen we elkaar aan.
Als wij ons nu leerlingen voelen van Jezus, wat doet ons dan groeien en bloeien? Het eerste wat in me opkomt is inspiratie, dat is voedend. En als je het niet voelt, is dat heel pijnlijk. Dan mis je wat, dan kun je dor worden.
Blijf, dat woord komt ook nogal eens voor in dit verhaal: blijf in mij. Volharding, geduld wordt gevraagd. Verbondenheid is er nooit meteen. Het vraagt onderhoud. Je moet het ook een kans geven. Dan kunnen er vruchten ontstaan. Jezus bedoelt met die vruchten: dienstbaarheid, eenheid, liefde - nergens te koop, wel te doen, je hele leven lang.

Stilte

Muziek

Lied: Wij zullen, een van ziel *(Zangen van Zoeken en Zien, nr. 119)*

Wij zullen, één van ziel, zijn lichaam worden,
zijn uitstralende kracht in deze wereld,
als wij de woorden doen van de Thora,
die Jezus heeft gedaan en doorgegeven.
Zijn geest is het, die ons tezamen voegt,
en liefde, die ons maakt tot zijn gemeente.

Deemoed geduld ontferming vonken geest -
waar mensen afgekeerd zijn van geweld,
niet zwichten voor de oude dode wereld
van geld is God of welk bewind dan ook
waar wij elkaar behoeden en doen leven
waar laatsten eersten zijn, daar woont hij in.

Weest daarom een van harte en van hoop,
de geest bestiere uw intiemst verlangen:
een nieuwe aarde in gerechtigheid
waar brood en liefde is genoeg voor allen.
Geliefden, nooit heeft iemand God gezien.
Wie naar de liefde leeft, zal in Hem wonen.

Voorbeden

Gezongen acclamatie *(Zangen van zoeken en zien nr. 564)*

Neem mij aan zoals ik ben,
wek in mij wie ik zal zijn,
druk uw zegel op mijn ziel
en leef in mij.

Keren we dan naar binnen en bidden wij

Voor allen die verbondenheid missen.
Met God, met elkaar.
Die zich verlaten voelen, verloren en alleen.
Dat zij toegestoken handen ontmoeten
en zich uitgenodigd weten.
Laat ons zingend bidden.

Om trouw en volharding
in onze verbondenheid met Gods liefde.

Dat wij deze liefde mogen ervaren
in zorgzaamheid, in aandacht en stilte
Laat ons zingend bidden.

Om groei in verbondenheid.
Met de mensen die wij nodig hebben.
Met de mensen die óns nodig hebben.
Dat we er vreugde aan mogen beleven.
Dat we er rijke vruchten van mogen plukken.
Laat ons zingend bidden.

Bidden we voor de intenties uit onze eigen geloofsgemeenschap.

Onze Vader

Onze Vader die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd.
Uw koninkrijk kome.
Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. - Amen.

Stilte

Lied: Ik ben de wijnstok *(Gezangen voor Liturgie, nr. 621)*

Ik ben de wijnstok, mijn Vader de wijngaardenier.
Gij zijt de ranken, dus blijft in mij, ik blijf in u,
dan vindt Hij vruchten hier.
Zingt voor de Vader de wijngaardenier;
dus blijft in mij, ik blijf in u, dan vindt Hij vruchten hier.

Ranken onvruchtbaar die snijdt Hij af, die werpt Hij weg;
zij moeten branden. Dus blijft in mij, ik blijf in u,
't is waarheid wat ik zeg.
Zingt voor de Zoon, want zijn woord is uw weg,
dus blijft in mij, ik blijf in u, 't is waarheid wat ik zeg.

Laat dan mijn woorden uw waarheid en uw leven zijn;
blijft in mijn liefde, zoals ik in de Vader blijf;
Gij zult vol vreugde zijn.
Bidt om de geest, om het brood en de wijn,
en al wat gij de Vader vraagt, zal u gegeven zijn.

Slottekst *(Ida Gerhardt, Het Levend Monogram, Amsterdam 1955)*

Het was de hovenier,
die in het vroege licht
de ranken heeft gericht,
diep in elkaar verward,
vervreemdend van het hart,
de wortelstok.

Geen zag wat zich voltrok
in het zeer vroege licht.
Hij raakte hen slechts aan:
zij zijn vaneen gegaan,
ontbonden
ontwonden.

Het was de hovenier.
Verwonderd, in vroeg licht,
gescheiden ongescheiden
de door zijn hand geleide
hartranken.
- Aan ons beiden
hebt gij het, God, verricht.

Mededelingen

Zegen

Dat wij ons gezegend mogen weten,
in goede en kwade dagen,
gevend en ontvangend,
zaaiend en oogstend,
mensen van de aarde en kinderen van het licht,
geboren en op weg om te sterven,
maar uiteindelijk geroepen om op te staan,
nu en voor altijd,
Amen.

Lied: De vrede van Christus *(Zangen van zoeken en zien nr. 252)*

Behoed en bewaar Jij ons, lieve God,
wijs jij ons de goede wegen.
Wil in de woestijn het manna zijn,
omgeef Jij ons met jouw zegen.
Wil in de woestijn het manna zijn,
omgeef Jij ons met jouw zegen.

Behoed en bewaar Jij ons, lieve God,
wees met ons in al het lijden.
Wees warmte en licht, een mens'lijk gezicht
nabij ons in donk're tijden.
Wees warmte en licht, een mens'lijk gezicht
nabij ons in donk're tijden.

Behoed en bewaar Jij ons, lieve God,
en geef geloof en vertrouwen;
een vlam, die niet dooft, in vrede gelooft.
Geef dat wij daar zelf aan bouwen.
Een vlam, die niet dooft, in vrede gelooft.
Geef dat wij daar zelf aan bouwen.

Behoed en bewaar Jij ons, lieve God,
omgeef Jij ons met jouw zegen.
Wil in de woestijn een bron voor ons zijn
en zet ons op nieuwe wegen.
Wil in de woestijn een bron voor ons zijn
en zet ons op nieuwe wegen.

Muziek

De Vesperviering is een initiatief van parochianen
van Parochie De Goede Herder Maassluis-Vlaardingen-Schiedam
en wordt uitgevoerd onder verantwoordelijkheid
van de pastoraatsgroep de Goede Herder Schiedam.
De Vesperviering wordt de laatste vrijdag van elke maand gehouden.